

Gebrochene Stimme, getrübler Geist, Zittern des Körpers, grosse Furcht: alle Zeichen, die beim Sterben eintreten, sind auch beim Betteln.

स्वर्गः कर्तृक्रियाद्रव्यनाशे ऽपि यदि यज्वनाम् ।

ततो दावाग्निदग्धानां फलं स्याद्भूरि भूरुहम् ॥ ५३६३ ॥

Wenn Opferer des Himmels theilhaftig werden, obgleich der Handelnde, die Handlung und der dabei verwandte Stoff zu Grunde gehen, dann werden auch Bäume, die bei einem Waldbrande verbrennen, viele Früchte haben.

स्वर्गस्तु न मुमुक्षूणां नयी चित्तं विलोभयेत् ।

तस्मादकृतित्यागाब्जाने यत्नं मुने कुरु ॥ ५३६४ ॥

Der vergängliche Himmel darf das Herz derer, die Erlösung wünschen, nicht verlocken; darum gieb, o Frommer, den Hochmuth auf und bestrebe dich um die Erkenntniß.

स्वर्गस्थितानामिह बीवलोके चवारि चिह्नानि वसन्ति देहे ।

दानप्रसङ्गे मधुरा च वाणी देवार्चनं ब्राह्मणतर्पणं च ॥ ५३६५ ॥

Vier Zeichen finden sich an der Person derer, die schon hier in der Welt der Lebenden im Himmel sind: Neigung zum Spenden, freundliche Rede, Verehrung der Götter und Sättigung der Brahmanen.

स्वल्पे ऽपि गुणाः स्फीता भवन्ति गुणसमुदितेषु पुरुषेषु ।

शशिनः खलु तुहिनगिरिः शिखरप्राप्ता इव मयूखाः ॥ ५३६६ ॥

Selbst ganz geringe Vorzüge werden bedeutend bei Menschen, die mit Vorzügen ausgestattet sind, wie dies bekanntlich bei den Mondstrahlen der Fall ist, wenn sie auf den Gipfel des Schneegebirges fallen.

स्वशक्तिं परशक्तिं च देशकालौ च तत्त्वतः ।

समीक्ष्यारभते कर्म यः स बुद्ध इति स्मृतः ॥ ५३६७ ॥

Wer, bevor er an ein Werk geht, seine eigene und des Gegners Kraft, so wie Ort und Zeit genau erwägt, der gilt für klug.

स्वशक्त्या कुर्वतः कर्म न चेत्सिद्धिं प्रयच्छति ।

नेपालभ्यः पुमास्तत्र देवात्तरितपौरुषः ॥ ५३६८ ॥

Wenn das Schicksal dem, der nach Kräften schafft, nicht das Gelingen giebt, dann ist nicht der Mensch dafür zu tadeln, da (in solchem Falle) das Schicksal seiner menschlichen Anstrengung Hindernisse in den Weg gelegt hat.

स्वमुखनिरभिलाषः खिद्यसे लोकहेतोः प्रतिदिनमथ वा ते वृत्तिर्विविधैव ।

अनुभवति हि मूर्खा पादपस्तीव्रमुल्लं शमयति परितापं क्वायया संश्रितानाम् ॥ ५३६९ ॥

Unbekümmert um das eigene Wohlbehagen, quälst du dich (o Fürst)

5363) PRAB. 28. b. चिनाशे st. नाशे ऽपि.

5364) KATHās. 3, 138.

5365) VĒDDHA-KĀN. 7, 16.

5366) PAÑĀT. ed. orn. I, 231.

5367) R. 5, 81, 3. b. देशकालौ unsere Aen-

derung für देशकालं.

5368) PAÑĀT. II, 140. Vgl. Spruch 4771.

5369) ÇĀK. 104. VIKRAMĀK. 273. c. d. vor a. b. in VIKRAMĀK. a. खिद्यते. b. सृष्टिर् und वृष्टिर् st. वृत्तिर्. d. संश्रितायां.